

Formanden: De to Underændringsforslag Nr. 7 og 8 ere tagne tilbage af Forslagsstillerne. Jeg maa spørge, om Nogen vil optage dem? hvis ikke, ville de bortfalde. (Ophold.) De ere saaledes bortfaldne.

Barberg: Jeg skal endnu tilføie et Par Ord om afstillelige Forslag, der ere stillede af andre ærede Medlemmer. Det er blevet omtalt, hvorvidt Secundanter skulle straffes uden under graverende Omstændigheder. Jeg kan meget godt forstaae den Tankegang, hvorefter man under alle Omstændigheder vil straffe Secundanter; men jeg finder det dog ikke rigtigt at straffe dem, naar ikke deres Opførsel har været ledsaget af graverende Omstændigheder. Der er den Ting at mærke, at hvis man gjør det umuligt at faae Secundanter, er det ikke sikkert, at man derved gjør det umuligt at duellere, men man tilveiebringer Dueller, der ere saameget farligere, som de ikke ere underkastede Control af Vidner. Med Hensyn til Ændringsforslaget til § 216 om at fastsætte strengere Straf for Grefornærmelser, skal jeg tillade mig som Supplement til, hvad der allerede er ytret derom, at bringe i Erindring en lille Historie, jeg fortalte forleden Dag, og som forresten har staaet i alle Bladene. En Gaardmand var bleven bestjaalet af en Malersvend og havde omtalt for Andre, at Malersvenden havde stjaalet fra ham. Han blev derfor tiltalt af Malersvenden, kunde ikke bevise sin Paastand, og vilde ganske vist være bleven dømt, hvis han ikke havde indladt sig paa et meget ubehageligt Forlig. Senere viste det sig imidlertid, at Malersvenden virkelig havde stjaalet fra ham, og Gaardmanden havde altsaa den soleklareste Ret; men han vilde dog være kommen ind under den her foreslaaede Bestemmelse og altsaa være bleven dømt til Fængsel, for at have sagt, at den, der havde stjaalet fra ham, havde stjaalet fra ham, og det er dog et Beviis for, hvor farligt det er at sætte streng Straf for den, der ikke kan bevise en Beskyldning, hvortil han har megen moralisk Bespielse.

C. Nimestad: Jeg skal først omtale det Underændringsforslag, jeg har stillet til Hovedændringsforslaget Nr. 23; som de ærede Medlemmer ville see, angaaer det Spørgsmaalet om Secundanternes Strafbarhed. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) forklarede, hvad Forskjel der var mellem dette Ændringsforslag og det af os opstillede Hovedændringsforslag Nr. 23, og jeg kan henholde mig dertil, saa at de Herrer altsaa ville see, at det, hvori mit Forslag væsentligt adskiller sig fra Hovedændringsforslaget, er, at dette sætter Straf for Secundanterne, naar blot Duellen medfører for en af Duellanterne enten Døden eller en betydelig Legemsbestadigelse, medens derimod efter mit Forslag Secundanten ikke bliver strafbar uden paa Grund af sin egen Udsærd, nemlig, naar han enten overtræder de Pligter, der paahvile ham, eller ikke modsætter sig, at Duellen fortsættes indtil den Enes Død. Det forekommer mig, foruden at Hovedændringsforslaget maaskee lider af en lille Utydelighed, at der navnlig kan indvendes det derimod, at det er noget urimeligt at lade Secundanternes Strafbarhed blive afhængig af, ikke hans egen Handling, men af, hvorledes to andre Personer gerere sig, nemlig af, om den ene af dem tilspør den anden en større Legemsbestadigelse eller ikke. Ganske vist kan man sige, at der fandtes noget Tegnende i det oprindelige Lovudkast; thi der var det saaledes, at Secundantens Strafbarhed, ligesom efter mit Ændringsforslag, indtraadte, naar han enten overtraadte sine Pligter eller ikke modsatte sig Duellens Fortsættelse indtil den Enes Død indtraadte; men den var tillige ganske vist betinget af, at der ved Duellen tilspiedes en større Legemsbestadigelse; men det laae nu deri, at Udsærdet taget, kun bestadigede sig med Dueller, forsaavidt de førte til saadanne større Legemsbestadigelser. I det vi nu ere gaaede ind paa at høre os for den Afstemning, som foregik her i Thinget ved anden Behandling hvorefter Dueller ubetinget ere strafbare, selv om